

РЕШЕНИЕ

№ 3124

гр. София, 10.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 27.04.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Ана Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2287** по описа за **2018** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Л.“, [улица], ет. 3, ап. 6, представлявано от С. Н. Н., чрез адв. Ц. П., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Решение от 28.12.2017 г., постановено по НАХД № 14340/2017г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 101-ви състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № К-0045902/16.06.2017 г., издадено от „за“ Председател на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на касатора за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 204 от ЗЗП; за нарушение на чл.181н, ал. 2 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 225в от ЗЗП и за нарушение на чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 225в от ЗЗП.

Касаторът оспорва в цялост постановеното първоинстанционно решение. Излага съображения, че изводите на първоинстанционния съд са неправилни, тъй като в конкретния случай не е доказано по безспорен начин извършеното нарушение.

Релевира доводи, че от събраните по делото доказателства не се установява чрез посредничеството на интернет страницата да се сключва договор за продажба от разстояние. Твърди, че от показанията на разпитания актосъставител се установява, че същата не е сключила договор за закупуване на стока. В тази връзка се позовава и на практиката на СЕС. Излага съображения за допуснати нарушения както в хода на съдебното, така и в хода на административно-наказателното производство, подробно изложени в депозираната жалба. Позицията се, че в конкретния случай е била налице маловажност на извършеното деяние във връзка с разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В заключение от съда се иска да отмени оспореното съдебно решение, като постанови нов съдебен акт, а който да отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от адв. Г., която поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението на СРС, като бъде постановен съдебен акт, с който наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, редовно уведомен, се представлява от адвокат К., която моли съда да отхвърли депозираната касационна жалба, като потвърди решението на СРС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а касационната жалба да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С решение от 28.12.2017 г., постановено по НАХД № 14340/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 101-ви състав е потвърдено НП № К-0045902/16.06.2016 г. на член на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 204 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП, на основание чл. 225в от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 181н, ал. 2 от Закона за защита на потребителите, на основание чл. 225в от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 181н, ал. 4 от Закона за защита на потребителите.

От фактическа страна съдът е приел за установено, че на 28.03.2017 г. в КЗП, [населено място], пл. „С.“ е извършена проверка от експерти в Дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ /ЗППР/ на интернет страницата на <http://autogumibg.com>. При отваряне на интернет страницата било установено, че през

същата, потребителите имат възможност да закупуват стоки – автомобилни гуми, сключвайки договор за продажба от разстояние. На посочената страница били предоставени следните секции: Начало, За нас, Плащане и доставка, Гаранция, Условия за ползване, Мобилен монтаж, Тестове. Предоставена била и следната информация: „Уважаеми клиенти, добре дошли в онлайн магазина на А. гуми К. О.! Ние предлагаме голямо разнообразие на гуми с гаранция на конкурентни цени ...“. На потребителите е предоставена възможност да изберат продукт по размер или марка. В „Плащане и доставка“ било посочено следното: „... начин на плащане – 1. В брой, при получаване на гумите, 2. По банков път. Доставката на вашите гуми се извършва в рамките на 48 часа след потвърждаване на поръчката от нашия оператор. Доставките на autogumibg.com се извършват от куриерска фирма С..“ В „Гаранция“ е посочено: „Настоящата гаранция е валидна 24 месеца за всички гуми, закупени от магазина за цялата територия на Република България“. В „Общи условия“ е представена информация за търговеца: [фирма], [населено място],[жк], [улица], ет. 3, ап. 6, ИН BG:[ЕИК], МОЛ: С. Н. Н..

Цялата информация от началните секции била свалена на хартиен носител. При проверката бил избран продукт – автомобилна гума G. E. C. 155/70 R на стойност 83,41 лв. за 1 бр., като информацията, която се предоставя за продукта също била свалена на хартиен носител. При извършената проверка било констатирано, че преди потребителят да бъде обвързан с договор от разстояние или подобно предложение, търговецът не му предоставя информация относно правото му да се откаже от договора от разстояние, условията, срока и начина на неговото упражняване, с което проверяващите приели, че е извършено нарушение на чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП. Установено било, че търговецът не е предоставил информация на интернет страницата за органите за алтернативно решаване на спорове, в чийто обхват на дейност попада, с което експертите в Дирекция ЗППР, приели, че е извършено нарушение на чл. 181н, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗЗП. Освен това било установено също, че търговецът не е поставил на интернет страницата си електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове, с което е нарушена разпоредбата на чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП. Резултатите от извършената проверка, били обективирани в Констативен протокол № К-0169372 от 28.03.2017 г. Предвид установеното, бил съставен АУАН № К-0045902/25.04.2017 г., връчен на представител на дружеството на 25.04.2017 г. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП № К-0045902/16.06.2017 г.

От правна страна и въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът е приел, че са извършени нарушенията по чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП, по чл. 181н, ал. 2 от ЗЗП, по чл. 181н, ал. 4 от ЗЗП.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

За да постанови оспорения в настоящето производство съдебен акт, въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи същите. СРС е приел, че административните нарушения са правилно установени и същите за безспорно доказани. Обсъдил е и наличието на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, като е приел липсват основания. С тези мотиви, СРС е потвърдил издаденото наказателно постановление.

В тази връзка са неоснователни изложените в жалбата възражения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното съдебно решение. СРС е събрал по надлежния ред всички допустими и относими към случая доказателства, установяващи правнорелевантните за случая факти и обстоятелства. Въззивната инстанция правилно еценила събраните по делото доказателства, като същите са обсъдени от съда както поотделно, така и в тяхната съвкупност с останалия по делото доказателствен материал. Въз основа на тази преценка, районният съд е стигнал до правилен и обоснован извод, че по делото са доказани, описаните в т. 1, т. 1 и т. 3 в АУАН и НП фактическа обстановка, административни нарушения и авторството на деянията, като са ангажирани съответните доказателства за това. По делото са приети като доказателство, представените от ответника по касационната жалба към административната преписка по съставения АУАН, разпечатки на хартиен носител, тъй като върху тях има посочен интернет адрес, който доказва, че източник е касатора в производството, както и поради факта, че нарушението е констатирано на 28.03.2017 г., а информацията от интернет страницата <http://autogumibg.com> е свалена към този момента на хартиен носител, от който непротиворечиво се установяват деянията.

Що се касае до възражението, че в АУАН и НП не е посочено мястото на извършване на нарушението, съдът намира същото за неоснователно. Предвид спецификата на осъществяване на конкретното деяние – във интернетпространството и чрез публикуване на информация, до която достъп имат практически неограничен брой потребители от целия свят, съдът намира, че не би могло да се посочи конкретно място на довършване. Ето защо, правилно е прието, че производството следва да бъде образувано и водено при условията на чл.48 ал.2 от ЗАНН.

Съдът не споделя доводите на касатора и за изтекла погасителна давност. В случая се касае за т.нар. продължено нарушение, осъществено чрез бездействие. Ето защо, срокът, след който държавата губи правомощието си да преследва административнонаказателно провинилото се лице ще започне да тече от момента на преустановяване на противоправното бездействие. Подобни доказателства не са представени от жалбоподателя. Дори е да се приеме за достоверно твърдението в АУАН, че след установяване на нарушението/ 28.03.2017г./, но преди връчване на акта / 25.04.2017г./ въпросните нарушения са отстранени, то към настоящия момент не е изтекла абсолютната погасителна давност от четири години и половина.

Правилно възражението на жалбоподателя, че не е налице сключен договор, е преценено от съда като ирелевантно за осъществяване на процесните нарушения. Изложените мотиви в тази насока, както и досежно липсата на предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН, се споделят изцяло с настоящия състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Съдът намира, че наказващият орган не е допуснал нарушение на чл. 52 ал.4 ЗАНН като е издал процесното НП, без да извърши проверка на възражението, отразено в АУАН. Това е така, тъй като последното не съдържа данни за факти, във връзка с извършването на нарушенията, а твърдения за тяхното отстраняване след констатирането им. Внимателния прочит на санкционните разпоредби на ЗЗП

обосновава извод, че законодателят не е въвел възможност за по-лека наказуемост, в случай на незабавно отстраняване на нарушението /подобна на тази, предвидена в КТ за отделни деяния/. Ето защо, в конкретния случай неизследването на този въпрос не е довел до неизясняване на всички съществени факти от значение за съставомерността и наказуемостта на процесните нарушения. Още повече, че на жалбоподателя са наложени наказания в минимален размер, в съответствие с приложимите санкционни норми и при съблюдаване изискванията на чл. 27 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че СРС е постановил правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 28.12.2017 г. по НАХД № 14340/2017 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101-ви състав, с което е потвърдено НП № К-0045902/16.06.2017 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.